

14.9.57

סמל ב' ב' יוחנן

שר החוץ
הוועץ המשפטלי

דוח ב' ב' יוחנן

הגדון: התישבות בשטחים הטעזקים

טר דיביך כתב לי שביקשת הוות-דעתי על המובלות וההיתרים על-פי החוק הבינלאומי לפניות כיבוש כפודור בעיון קרקע.

השאלה הנ' היא כללית מאי זיקה להשיב עלייה, אך אני מפרש אותה בהקשר הדברים שמשמעותם טר עד' יפה דהיננו, בקשר לאפרות של התויסות יהודית בגדה וברמתה, והן בקשר ליישוב פליטים ערביים מעה בעל-עד' או בגדי. בחחות דעתך זאת אספל אך ורק בשאלת הרשותה, אשר טבחינה פרדינית וטכנית נראית לי בעד'נה ביזה. חוסנו טקי'ת בעולם רגיניות נדלה מאי לבני כל השאלת של התויסות יהודית באיזוריים הטעזקים וטיעוניים טפטיים אשר בכוח למסוא, לא סירו את הלוחם הבינלאומי הכבד אשר יופעל עליו גם מאי מדיניות יידוחיות שתתבססה על אמנת ג'נבה ס. 4. מדיניות אלה עלולות לטען שבעוד שהן פגחות ישראל תישב פליטים ערביים, הרי ישראל עוסקת ביישוב השטחים הטעזקים ע"יazzachia.

סבירות הטעמת הבינלאומי ההווארה העיקרית היא זו הכלולה בפרק מה האחוריונה של סעיף 49 לאמנת ג'נבה ס. 4. ישראל כירע היא צד לאמנת זו, ס. 4 קובעת בדוקמן:

"The Occupying Power shall not deport or transfer parts of its own civilian population into the territory it occupies".

הפרק שוכן ע"י הוועדה הבינלאומית של הצלב האדום בסנת 1958 לאמנת ג'נבה ס. 4 קובע כי:

This clause was adopted after some hesitation, by the XVIIth International Red Cross Conference. It is intended to prevent a practice adopted during the Second World War by certain Powers, which transferred portions of their own population to occupied territory for political and racial reasons or in order, as they claimed, to colonize those territories. Such transfers worsened the economic situation of the native population and endangered their separate existence as a race.

The paragraph provides protected persons with a valuable safeguard. It should be noted, however, that in this paragraph the meaning of the words "transfer" and "deport" is rather different from that in which they are used in the other paragraphs of Article 49, since they do not refer to the movement of protected persons but to that of nationals of the occupying Power.

290

האיסור הוא איפוא קטיgoriy זאייגנו טותנה במניעי העברת או
סודותיה והוא ברוד למגנו התיחסות בשטח כבוש של בגין המדינה הכבשת.
אם יוחלט על אעדים להתיישבות יהודית בשטחים הנטושים נרא ל',
אייפוא, כי חירוני שההתיחסות תיעשה על-ידי גופים צבאיים, ולא
אזוריהם. השוב גם, לרעתו, שהתיישבות זאת תהיה במסגרת מחנות ותשא
סוחרים היצונית, אופי זמני ולא של קבע.

או אם היישבים אבא ולא אזורים, חזיבים מחייבת הספק הבינלאומי.
להתחשב בשאלת הבעלות על הקרקעות שאותן היישבים. סעיף 46 מתקנות
האג בדרד הדינמי והמנגנוני של הטלהת על היבשה (הנספחות לאמת האג
ס. 4 שנת 1907), תקנות הנחשות כביטוי נאמן של הספק הבינלאומי
המנוני הטעין את כל אמירותו, קובע ביהם לשטח כבוש כי:

"private property ... must be respected. Private property cannot be confiscated.

אשר לקרקעות הדרד קובע סעיף 55 לתקנות האג שוחרר למדיינ
הביבשת לנחל את הרכוש ולנצל את פירוטיו של רכוש המדינה הכבשת.
או כאן קיימות הנובלות מסוימות על חיקם פועלתה של המדינה הכבשת,
תקנות מהוות מהוות של המדינה הכבשת לא בעלת הרכוש, אלא הנוהג ספונ
ר-ב-ר.

אשר לויזא מוסדות אדרה, דת או חינוך, או רכוש העיריות, דינ
ר-ב-ר סעיף 56 לתקנות האג כדי רכוש הפרט.

צווין סזון בדרכ נכסים נטושים רכוש הפרט (זון מס. 58) שהויז
ע"י אלוף ברקיס בפקד זה לאייזוד הגודה המערבית (זון מס. 59)
בדרכ רכוש מטלהי, הולמים לפעלה את הוראות תקנות האג בדבר קיום
זכויות ברכוש.

אנו עורך עתה לדון במספר שאלות קורקורדיות סזין מ"פ"ה,

א. אשר לאפשרות של ביזוע עבירות קלאיות והיאחזות כלשהי בדמת
הגבול, יש לזיין שרטת הגולן, הנמצאת שחוץ לשטח א"י המנדטוריה, היא
לא ספק "שטח בכוש" וחיל האיסור של התיחסות. אם יוחלט על הקמת
היאחזות כלשהז, חירוני שהדבר יעשה ע"י האבא בצוות מחנות ושל
חכיב על הקמת יושבי קבע.

ב. אשר לתיחסות בגודה, הרי טנו מסתדרים לא להורות שטח
כאן הוא ב"שטח בכוש". אנו טוענים שטח זה של א"י המנדטוריה חולק
בשנת 1949 בכוון שביתת נסך בלבד אשר בהתאם להסכם עצם הין לעלי
שטאות צבאית בלבד, ולא סוציאת, והם לא חרזו משפט עד להסדר ההפוי,

ואנך מוטביפים שהחטפות עזומות הושגו **כאפסען זונבי**^ט לפי קדריאת טועבי^ט המבוססת על סעיף 40 לטגילת האוֹס. אבד טוענים גם שירדן עזמה סיפחה באורח חד-צדדי את הגדרה המערבית לטפלכת ירדן בשנת 1950, וסקוּוּוּ שביות הגשם אוּם עוד, כי ההטבות שבקוּ חיים בגל הלחטה והתווךנית של הערבים. חייבים אבד לידע בכל זאת שהבורטים הבינלאומיים לא קיבלו את טיעוננו בדבר איזה גזזה של הגדרה שתח כבוש **דביל'** ושמידיניות טומייפות (כך לטשל בדיניות בנאומיה אוּס) קבעו במפורש שגבלה מעמדנו הוא זה של מדינה כובשת. אליבא דאמת אף מעתים טומייפים של ישראל איבט סתיישבים עם הטענה שהגדה איבנה שתח כבוש. כך לטשל קזב טינדר טט. של ספק בוחות זה לגדה המערבית פיום 7,6,67, אסר מכביס לזרק את הצר בדבר הוראות בטחון (בסעיף 35) כי:

"בֵּית טְפַט צָבָא וְמִנְהָלָת בֵּית טְפַט צָבָא יִקְיָמֶן אֶת הַוְּדָאוֹת אֲטַבַּת גְּבַה בְּדַבֵּר הַגְּבַה אַזְרָחִים בִּיטְרָחָת כָּל הַקְּסָוד בְּהַלְיכִים מְשֻׁפְטִים, וּמְקוּם טִישָׁנָה סְתִירָה בֵּין זוֹ זֶה לְבֵין האטנה האסורה, הַוְּדָאוֹת האטנה עֲדִיפָה".

אשר לגוש עזיוֹן, היחזות בו תובל במדה טומיימת להעדר בטיעון שט כאן חזדה לבתיהם של המתישבים, ואב' טביח שאין כאן קשיים בשאלת הרבוז, אך הדבר מחייב בדיקה מדוקדקם. אף לגבי גוש עזיוֹן יש לדעתו לתבועה בinalgאטית שלילית. שטבוס על סעיף 49 לאמתה ב' נבה. זאת ועוד: בהתיישבותו שלנו בגוש עזיוֹן עלולים לדאות עדות לכוכנות סיפוחה של הגדרה לישראל.

אשר לאפשרות של האתיישבות בעטק היירדן, כאן המזב הפטימי הוא עוד יותר סטובך, כי לא נוכל לטען שבחוזדים לבתיהם עקיון, ויש לחסוב שתתעורר דעה בעיות רכוש בהקשר תקנות האג. לא אוכל להיכנס בעובי הקורת של הסאלת ה зат בלי לדעת פרטם רבים נספחים.

אשר לשאלת ישובם של אפליטים העוביים, שהיא בעין טסובכת מחותה הן טביחתה סדרנית וזה טביחנה משפטית, אכתר בוגרדר.

בברכה,

ה. מירון